

Jézushoz jönni és beszédei szerint élni

Lectio: Lk 6,37-46

Textus: Lk 6,47-49

Kedves Testvéreim! Az egyik énekünk így hangzik:

Jézushoz jöjjetek megfáradtak,

Igája nektek is nyugalmat ad...

A mai napi Igében is ezt halljuk. Jézus mondja: **Valaki én hozzám jön és hallgatja az én beszédeimet...** Valaki, vagyis: aki csak én hozzám jön. Milyen jó, hogy ma is Jézushoz jöttünk!

Miért jövünk Jézushoz?

- Az irgalmáért.
- Gyógyulásért.
- Tanácsért. Stb.

Jézus azt mondja: Ha valaki én hozzám jön és hallgatja az én beszédeimet... Ezért jövünk Jézushoz? Fontos-e nekünk az Ő beszéde?

Milyen beszédekről van szó?

A textusunkat megelőző versekből értesülünk néhány dologról, amelyről Jézus beszélt:

- Ne ítéljetek! Ne kárhoztassatok!
- Adjatok, jó mértékkel, megrázottat, megnyomottat, vagyis bőséggel, mert nektek is így adnak.
- Vak nem vezethet világtalant!
- A tanítvány nem feljebbvaló a mesterénél.
- Ne nézd a szálkát a te atyádfia szemében. A gerendát vedd ki előbb a te szemedből.
- Jó fa nem teremhet rossz gyümölcsöt...

- A jó ember az ő szíve jó kincseiből hozza elő a jót, a gonosz ember a gonosz kincseiből hozza elő a gonoszt.
- Miért mondjátok: Uram! Uram!, ha nem teszitek, amit mondok? (kifejteni az egyes pontokat).

Nos, erről van szó! Vagyis arról, hogy ne csak hallgassuk Jézus szavait, az Igét, hanem az Ő szavai szerint kell élnünk.

Ezért mondja el Jézus a házépítésről a példázatot.

Amikor valaki házat épít, fontos, hogy jó alapot ásson. A mélyre ásson, a szilárd talajig, a kőig. Mert fontos kősziklára építeni!

A legtöbb ember felületesen építi lelki házát. Rohanó világban élünk és megelégszünk sokszor a gyenge alappal. Aztán jön az árvíz és ömlik az eső, és fújnak a szelek és bajba kerülünk. Ugyanis lelki életünkben is jön az árvíz és fújnak a szelek. Viharokat élünk meg és élünk át a betegség, a gyász és egyéb kellemetlen dolog miatt. Bűneink árja már-már átcsap a fejünk felett. Hogyan maradhatnál meg, ha nem a sziklán van a te lelki életed?! Ha nem Jézus Krisztusra és az apostolok valamint a próféták tanítására építjük lelki házunkat, bizony nem maradunk meg a viharban. Összeomlik a lelki házunk.

De nem csak erről van szó. Ez a példázat nem csak e világi életünkre vonatkozik. Itt Isten ítéletéről van szó!

Ézs 30,30: És megzendíti az Úr dicsőséges szavát, karjának lesújtását megmutatja megbúsult haragjában és emésztő tűz lángjában, vízáradással, zivatarral és jégesővel. Hatalmas ítélet ez.

Aztán: Ez 13,11-14 **Mondjad a mázzal mázolóknak, hogy leomlik; ömlő záporosó léssen, és ti jégeső kövei hulljatok, szélvihar hasítsd! És ímé leomlik a fal. Avagy nem mondják-e majd néktek: hol a mázolás, amellyel mázoltatok?**

Ez okáért így szól az Úr Isten: És meghasogatom szélviharral búsulásomban, és ömlő zápor léssen haragomban, és lesznek jégeső kövei búsulásomban annak elrontására. És ledöntöm a falat, melyet mázzal

mázoltatok és levetem a földre, és meztelen lesz fundamentuma, és leomlik és ti vesszitek el közepette, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Úr.

Nos, Testvérem, ne mázold be lelki életed házának repedéseit! Ne mondd azt, hogy jól van ez így! Mert jön a vihar, az ár és a szélvész és hogyan állsz majd meg?

És hogyan állsz majd meg az ítéletben? Hallgass Jézus szavára és a szerint élj, hogy megtartatásod legyen mind itt a földön és majd az ítéletben. Egyedül Jézusért és Jézus által.

Ámen.

Biharszentjános, 2016.06.19.

Csomay Árpád.